

BORDERLINE - **PERSOONLIJKHEIDSTREKKEN EN** **ZELFBEELD BIJ JONGEREN: DE ROL** **VAN SOCIALE VERGELIJKING**

Aantal woorden: 8.190

Amber Mullie

Studentennummer: 01805571

Promotor: Prof. dr. Barbara De Clercq

Begeleider: Raissa Franssens

Masterproef voorgelegd voor het behalen van de graad Master of Science in de
psychologie, afstudeerrichting Klinische psychologie

Academiejaar: 2022 – 2023

Ondertekende Amber Mullie geeft toelating tot het raadplegen van de scriptie voor derden.

Abstract

Tijdens de adolescentiefase krijgen jongeren de autonomie om hun identiteit en sociaal netwerk op te bouwen en/of verder uit te bouwen. In de hedendaagse samenleving gebeurt dit vaak online, wat de drempel tot sociale vergelijking verkleint. Volgens Festinger (1954) is zelfevaluatie op basis van objectieve standaarden een basisbehoefte. Wanneer deze standaarden ontbreken, evalueren jongeren zichzelf aan de hand van wat ze zien bij anderen. Sociale media wordt vaak gebruikt om geïdealiseerde versies van zichzelf te presenteren, wat onmiskenbaar invloed heeft op het subjectief welbevinden, zelfbeeld en functioneren. Hoewel deze effecten al zijn vastgesteld in de algemene populatie, onderzocht deze studie specifiek het interactief effect van sociale vergelijking op het zelfbeeld bij jongeren met borderlinetrekken, die reeds gekenmerkt worden door een laag zelfbeeld. Daarnaast onderzocht deze studie ook de impact van het ervaren van (negatieve) emoties bij het zien van berichten van anderen. Voor dit onderzoek vulden 871 jongeren van 12 tot en met 20 jaar een vragenlijst in. De resultaten onthulden een significante partiële mediatie van sociale vergelijking op het verband tussen borderline-trekken en het zelfbeeld bij de jongeren. Bovendien modereert emotie-activatie het negatieve effect van sociale vergelijking op het zelfbeeld.

Woord vooraf

‘Aan alle mooie liedjes komt een eind’. Na vijf fantastische jaren komt er een einde aan mijn opleiding klinische psychologie aan de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. Deze masterproef vormt het laatste loodje van dit prachtig avontuur en zoals er in de volksmond gezegd wordt, wegen die het zwaarst. Bij deze wil ik graag een aantal mensen bedanken die me hebben bijgestaan tijdens dit proces.

Allereerst wil ik mijn promotor Prof. Dr. Barbara De Clerq bedanken voor de geweldige kans om me te mogen verdiepen in zo’n interessant en actueel onderwerp. Ook wil ik mijn begeleider Raissa Franssens bedanken voor haar fenomenale begeleiding gedurende de afgelopen twee jaar. Zonder haar constructieve feedback en bereikbaarheid had ik deze masterproef nooit op deze manier kunnen voltooien. Daarnaast wil ik mijn ouders bedanken voor de mogelijkheid om deze opleiding te mogen aanvatten en op kot te mogen gaan, evenals voor de onvoorwaardelijke steun en hun aanmoedigende woorden. Voor dit laatste wil ik zeker ook mijn vriendinnen, broer en vriend, Jens Defoor, vernoemen voor de talloze bezoeken aan de bib met bijpassende ontspanning, motiverende woorden en hulp waar nodig. Zij maakten deze jaren echt onvergetelijk.

Tot slot wens ik alle participanten te bedanken voor hun deelname aan het onderzoek. Zonder hen had ik deze representatieve resultaten niet kunnen verkrijgen.

Inhoudsopgave

Inleiding	1
Borderline Persoonlijkheidsstoornis	2
Definitie en Prevalentie	2
Diagnostiek	3
Diagnostiek bij jongeren.	5
Relevante Borderlinetrekken	6
Sociale Vergelijking bij Kwetsbare Jongeren.....	8
Huidige Studie	10
Methode	12
Participanten en Procedure	12
Meetinstrumenten	13
Sociaalmediagebruik: Emotie-Activatie en -Regulatie.....	13
Personality Assessment Inventory-Borderline-features (PAI-BOR; Morey, 1991).....	13
Iowa-Netherlands Comparison Orientation Scale (INCOM; Gibbson, 1999; Buunk 2006)	13
Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES; Rosenberg, 1965).....	14
Statistische Analyse.....	14
Resultaten	15
Correlationele Verbanden.....	15
Predictie van Zelfbeeld, Sociale Vergelijking en Emotie-Regulatie.....	20
De Mediërende Rol van Sociale Vergelijking	22
De Modererende Rol van Sociaalmediagebruik	22
Discussie	24
Sterktes, Beperkingen en Toekomstig Onderzoek.....	27
Conclusie	28
Referenties	29

Inleiding

De adolescentiefase is de periode bij uitstek waarbij er een reoriëntatie van ouders naar leeftijdsgenoten plaatsvindt. Adolescenten leren omgaan met leeftijdsgenoten en anderen, ze verkrijgen autonomie om hun sociaal netwerk en romantische relaties (verder) uit te bouwen en ze creëren een eigen identiteit. Deze periode kan leiden tot verhoogde interpersoonlijke stress (Daley, 2006). In de hedendaagse samenleving gebeurt het uitbreiden van hun kennissenkring voornamelijk online, echter brengt dit bepaalde risico's met zich mee. Het gebruik van sociale netwerksites vergemakkelijkt onder meer sociale vergelijking. Onderzoek stelt dat het een basisbehoefte is om zichzelf te evalueren (Festinger, 1954) wanneer het gebaseerd is op objectieve standaarden (Furnham, 1988), echter indien deze niet aanwezig zijn, wordt er geëvalueerd aan de hand van wat gezien wordt bij anderen. Dit kan gedaan worden op twee manieren: opwaarts en neerwaarts. Bij opwaartse vergelijking wordt er vergeleken met succesvollere en/of aantrekkelijkere mensen, wat vaak minder zelfvertrouwen en meer negatieve emoties rondom het zelf tot gevolg heeft (Gerber, 2018; Heinberg, 1995). Bij neerwaartse vergelijking daarentegen wordt er vergeleken met anderen die minder geacht worden dan zichzelf, wat vaak gepaard gaat met meer zelfvertrouwen en positieve emoties ten aanzien van zichzelf (van der Deen, 2011). De studie van Lee (2014) toont aan dat jongeren vatbaarder zijn voor sociaalvergelijkingsgedrag dan volwassenen en dat sociale media vaker gebruikt kan worden om emoties en frustraties op te uiten. Deze sites worden vooral gebruikt om een geïdealiseerde versie van zichzelf weer te geven aan de hand van foto's, statusupdates en profielen (Appel, 2016; Buunk; 2006; Schmuck, 2019; Vogel, 2014). Door de geavanceerde technieken (bv. Photoshop) en filters waarmee foto's digitaal bijgewerkt kunnen worden, wordt steeds meer gestreefd naar het tentoonstellen van (onhaalbare) ideaalbeelden. De invloeden en effecten van die (opwaartse) sociale vergelijking op het subjectief welbevinden zijn hierbij niet te ontkennen (Verduyn, 2021).

Er is wat evidentie dat opwaartse sociale vergelijking, negatieve gevoelens omtrent het zelf induceert, aangezien het de indruk wekt dat anderen beter zijn. Het zelfbeeld hangt nauw samen met het welbevinden (Chakraborty, 2014) en wordt vaak gebruikt om psychologische gezondheid te beoordelen tijdens de adolescentie (Stoller, 1996). Ook hangt een laag zelfbeeld vaak samen met een verminderd functioneren (Granberg, 2003). Hoewel reeds aangetoond dat het verband tussen sociale vergelijking en het welbevinden nefaste effecten kan hebben voor een

algemene populatie, is het belangrijk te begrijpen welke effecten dit fenomeen heeft op de ontwikkeling van kwetsbare jongeren, meer specifiek jongeren met borderlinetrekken.

Borderline Persoonlijkeitsstoornis

Definitie en Prevalentie

Borderline Persoonlijkeitsstoornis (BPS) is de meest voorkomende persoonlijkheidsstoornis met een prevalentie van 1-2% in de algemene populatie (10-20% bij poliklinische patiënten en 40% bij opgenomen patiënten) (Coid, 2006; Kaess, 2014; Lieb, 2004; Trull, 2010) en wordt vaker gediagnosticeerd bij meisjes/vrouwen (70%) (Bernstein, 1993; Lieb, 2004). Evidentie toont aan dat BPS een samenspel is van biologische/genetische en omgevingsfactoren zoals opvoeding (hechting, aandacht en veiligheid) en traumatische gebeurtenissen in de kindertijd (misbruik, verlieservaringen, pesterijen) (Lieb, 2004). Deze factoren dragen mogelijk bij tot de emotionele disregulatie en impulsiviteit van het kind dat op zijn beurt leidt tot disfunctionele gedragingen (Lieb, 2004; Swaen, 2003).

BPS wordt gekenmerkt door een patroon van instabiliteit in interpersoonlijke relaties, een laag zelfbeeld, afwijkende affectregulatie en impulsiviteit (APA, 2013; Leichsring, 2011; Lieb, 2004). De ervaren moeilijkheden bij het behouden van relaties wordt onder andere beïnvloed door de intensiteit waarmee de relaties worden ervaren (Paris, 2009). Dikwijls worden deze gekenmerkt door 'ups' en 'downs', beter te verklaren door verlatingsangst (angst dat anderen hen zullen verlaten) (Baumeister, 2003) en/of intrusieangst (angst dat de ander te dichtbij komt en 'hun leven' zal overnemen), waardoor er een patroon van aantrekken en afstoten ontstaat. Hierdoor worden personen met een BPS-diagnose vaak als manipulatief ervaren. Een belangrijke nuanciering is dat dit gedrag niet vertrekt vanuit slechte intenties, maar gevoed wordt vanuit angst waardoor ze de controle over hun omgeving, waar dreiging of verlating heerst, willen behouden (Gardner, 2012; Potter, 2016).

Verder is een verstoorde identiteitsbeleving een vaak voorkomend symptoom van BPS, wat hun visie over zichzelf, anderen en de toekomst kan beïnvloeden. Ze benaderen zichzelf en de wereld vaak volgens een alles-of-niets-(denk)wijze (Swaen, 2003). Daarnaast ondervinden ze frequent fluctuaties in de emoties die kunnen leiden tot forse stemmingsschommelingen en woedeaanvallen (APA, 2013). Er wordt vaak gewisseld tussen goede/blijje/opgewekte en depressieve/agressieve en/of angstige periodes, zonder dat daar altijd een duidelijke aanleiding toe is. Door de moeilijkheden met emotie-regulatie (ER) en een tekort aan adaptieve

copingvaardigheden kunnen deze periodes aanleiding geven tot impulsief gedrag (Skodol, 2002), wat een mogelijke verklaring kan bieden voor het acting-outgedrag; de hoge automutilatie en suïcidecijfers (grootste doodsoorzaak bij personen met BPS: 10%) (Lieb, 2004; Skodol, 2002). Zelfverwondend gedrag verwijst naar het opzettelijk toebrengen van fysieke schade aan het lichaam zonder daarbij de intentie te hebben zichzelf van het leven te willen benemen. Dit kan door bijvoorbeeld te krassen, snijden, branden,... (Claes, 2007). Dit gedrag heeft veel functies die zowel intrapersoonlijk als interpersoonlijk van aard kunnen zijn en zowel negatief als positief bekrachtigd kunnen worden (Nock, 2004). Een voorbeeld van intrapersoonlijk en negatief bekrachtigend is het wegnemen van de spanning. Een interpersoonlijke functie die hieraan gekoppeld kan worden is de aandacht van de omgeving. Het hierdoor kunnen/proberen reguleren van de emoties is een typisch voorbeeld van een intrapersoonlijke functie (Klonsky, 2007, 2009).

Kortweg is BPS een persoonlijkheidsstoornis die heel wat lijden met zich meebrengt, zowel voor het individu als voor de omgeving, waardoor een comprehensief begrip van de ontwikkeling en uiting van deze stoornis, vooral bij jongeren, van cruciaal belang is.

Diagnostiek

Lange tijd was het categoriale classificatiesysteem, uitgewerkt in de DSM (APA, 2013), een van de belangrijkste methoden bij diagnostiek. Persoonlijkheidsstoornissen werden gediagnosticeerd op basis van enkele criteria die de validiteit en betrouwbaarheid zouden moeten garanderen (Saulsman, 2004). Dit had als voordeel dat de gemeenschappelijke taal, en daardoor verbeterde communicatie, de herkenbaarheid van stoornissen mogelijk maakte en verbeterde. Dit zou moeten leiden tot een betere aansluiting bij de behandelpraktijk en –protocollen (Jongedijk, 2001; Widiger, 2005). Specifiek voor BPS, moet er aan minstens vijf van de opgelijste criteria voldaan worden, zonder rekening te houden met de mate van individuele heterogeniteit (Kraemer, 2007). Sinds de eerste versie van de DSM, was er reeds kritiek op deze categoriale benadering. Eén van deze kritieken betreft het categoriserende, etiketterende en stigmatiserende karakter, waarbij een scheidingslijn getrokken wordt tussen ‘*normaal*’ en ‘*abnormaal*’ (Ghaneian, 2012). Hierdoor kunnen de gediagnosticeerden als ‘*anders*’ gepercipieerd worden in de samenleving. De grenzen tussen verschillende stoornissen zijn diffuus, comorbiditeit met andere stoornissen is hierbij meer regel dan uitzondering (van Staveren, 2018) en er is enorme heterogeniteit binnen dezelfde diagnose (Clark, 2007; Krueger, 2010; Livesley, 2001; Verheul, 2005; Widiger, 2007). Voorts is er een discussie dat de DSM

vooral aandacht heeft voor biologische, fysiologische en neurologische factoren terwijl het wetenschappelijk belang van sociale, psychologische en omgevingsfactoren genegeerd wordt (Baglama, 2016). Daarnaast werd gesteld dat diagnostiek pas valide is indien deze na de leeftijd van 18 jaar gegeven werd. Slechts in extreme gevallen, waarin specifieke onaangepaste persoonlijkheidskenmerken van een individu aanhoudend lijken te zijn (langer dan 1 jaar) en zich niet beperken tot een bepaald ontwikkelingsstadium of andere psychische stoornis, wordt de diagnose vroeger gesteld. Op heden werd reeds bevestigd dat de diagnose betrouwbaar en valide gesteld kan worden in vroege(re) fases (Channen, 2008; Kaess, 2014; Miller, 2008; Westen 2014).

Als gevolg op de aanhoudende kritiek werd in de nieuwste versie van de DSM het Alternatief Dimensioneel Model voor Persoonlijkheidsstoornissen (AMPD; APA, 2013) ontwikkeld. Dit model vertrekt vanuit een dimensioneel perspectief en formuleert persoonlijkheidsstoornissen als kwantitatief verschillend van de normale persoonlijkheid in plaats van kwalitatief (Krueger, 2014; Skodol, 2012). Dit model zou, volgens Corrigan (2007), de negatieve langetermijneffecten van onder andere het etiketteren kunnen bufferen. Eveneens verdween ook de leeftijdscutoff van 18 jaar, waardoor de diagnose van persoonlijkheidsstoornissen, waaronder BPS, reeds vroeger in de ontwikkeling gesteld kan worden. Het is van belang het ontstaan van deze trekken te begrijpen vanuit een niet-klinische insteek (Johnson, 2000), waardoor er bij deze populatie gekozen wordt om het te hebben over borderlinetrekken.

Dit hybride classificatiesysteem, Alternatief Model voor Persoonlijkheidsstoornissen (AMPD), bestaat uit twee criteria. Het eerste (criterium A) meet het persoonlijkheidsdisfunctioneren: de innerlijke ervaring en het gedrag dat mogelijks afwijkt van de norm, door het disfunctioneren op intra- en interpersoonlijk vlak. Dit gaat over de tekortkomingen in het zelfgevoel (identiteit en zelfsturing) en interpersoonlijke verbondenheid (empathie en intimiteit) (APA, 2013; Skodol, 2012). Het tweede (criterium B) peilt naar de onaangepaste eigenschappen/trekken op verschillende vlakken (persoonlijk en sociaal) en kijkt naar de variabiliteit in kenmerken en de last/het ongemak die het individu ervaart (APA, 2013; Widiger, 2020). In deze masterproef wordt verdergegaan met dit dimensioneel perspectief, aangezien er gefocust wordt op de BPS-trekken.

Diagnostiek bij jongeren.

Onderzoek toont aan dat het begin van de persoonlijkheidsstoornis te herleiden valt tot minstens de (pre-)adolescentie (10-13 jaar) en/of vroege volwassenheid (APA, 2013). Deze eerste symptomen kunnen gezien worden als een reeks maladaptieve persoonlijkheidstrekken zoals angst, achterdocht, prikkelbaarheid, kwaadheid en een laag zelfbeeld. Vanaf de adolescentie kan zelfverwondend gedrag ook tot uiting beginnen komen.

Hoewel velen reeds in de adolescentie hulp zoeken, werd de diagnose doorgaans gemist of uitgesteld (Laurensen, 2013). Naarmate de persoon ouder wordt, kunnen bepaalde voor de hand liggende tekenen verdwijnen, aangezien het individu hier zagezegd beter mee overweg kan. Dit kan door de geëvolueerde prefrontale cortex, die impulsiviteit regelt. De acute symptomen, zoals het risico- en zelfverwondend gedrag die de primaire bezorgdheid vormen tijdens de adolescentie, kunnen dus door middel van maturatie afnemen. Echter zijn er ook persisterende symptomen zoals identiteitsproblemen, achterdocht,... die aanwezig blijven doorheen de ontwikkeling en volwassenheid.

Hutsebaut (2017) stelt een preliminair model voor van de klinische stadiëring bij BPS. In de kindertijd en adolescentie zijn er tijdens 'stadium nul' affectieve voorlopers waarbij het vooral moeilijk loopt binnen het affectieve en interpersoonlijk domein (prikkelbaarheid, ongewone gevoeligheid, relationele agressie). Er kunnen ook al minieme signalen van impulsiviteit en identiteitsverwarring aanwezig zijn in dit stadium. Er is hier over het algemeen sprake van klachten die weinig problemen veroorzaken op school, thuis of in contact met anderen. Daarna is er 'stadium één' waarbij gefocust wordt op subklinische BPS met affectieve en zelfdestructieve symptomen (woede-uitbarstingen, laag/instabiel gevoel van eigenwaarde, suïcidale gedachten). De dreigende ontwikkelingsstagnatie en comorbiditeit moeten hier in het achterhoofd gehouden worden. 'Stadium twee' bekijkt BPS met significante problemen op vier gebieden (emoties, impulsiviteit, identiteit en zelfbeeld, interpersoonlijk functioneren) waarbij ook suïcidaliteit en zelfverwondend gedrag kan optreden. In het derde, en daarbij laatste, stadium wordt gekeken naar de verschuiving van het probleemgebied richting de interpersoonlijke problemen en identiteitsverlies door de chronische suïcidaliteit (Fonagy, 2015; Hutsebaut, 2017). Deze stadia zijn in de praktijk niet strikt afgeijnd, waardoor overlap mogelijk is. Over het algemeen is er sprake van een grotere verwevenheid met de identiteit, die nog volop aan het ontplooiën is, vandaar de moeilijkheden betreffend vroegdetectie. De impulsiviteit speelt hier ook een belangrijke rol in, al is dit vaak ook verhoogd bij jongeren zonder BPS-trekken. Dit

verklaart waarom er enige moeilijkheid kan zitten in het onderscheid tussen extreem pubergedrag en een indicatie van een BPS-trek. Het verschil bevindt zich vooral in duur en hevigheid die afwijken van de normale ontwikkeling.

Aangezien de persoonlijkheidskenmerken nog kneedbaar zijn in de kindertijd en adolescentie (Lenzenweger, 2005) en een vroege aanvangsleeftijd van de klachten vaak gepaard gaat met een slechtere prognose (Chanen, 2013), benadrukt dit het belang van vroegdetectie, -diagnostiek en -interventie (Miller, 2008) aan de hand van dimensionele diagnostiek.

Relevante Borderlinetrekken

Wanneer naar maladaptieve trekken gekeken wordt, wordt criterium B van het AMPD (APA, 2013; Clark, 2007; Widiger, 2005) aangehaald. Dit buigt zich over de problemen betreffende impulsiviteit, maladaptieve coping, vijandigheid, angst, depressiviteit en laag zelfbeeld die zich voornamelijk uiten op vlak van het zelf- en het interpersoonlijk functioneren (Jørgensen, 2010; Wilkinson-Ryan, 2000).

In de algemene populatie geeft 2-4% van de populatie aan moeilijkheden binnen het interpersoonlijk functioneren te ervaren (Gunderson, 2007). Het wordt door sommigen gezien als het meest karakteristieke en onderscheidende kenmerk van de BPS (Euler, 2021; Fossati, 1999; Gunderson, 2007; Jeung, 2014; Johansen, 2004). Onder deze moeilijkheden worden vooral onstabiele en intense relaties verstaan, met daarin een schommeling tussen idealisering en devaluatie, evenals een hoge interpersoonlijke gevoeligheid om verlating te voorkomen. De eerder vernoemde karakteristieken van BPS zoals: woede en/of hostiliteit, affectieve instabiliteit, impulsiviteit, maladaptieve coping,... uiten zich frequent binnen deze interpersoonlijke context (Domes, 2009; Hepp, 2018; Sharp, 2016). Er is zowel gebrekkig emotioneel begrip, als beheer van eigen emoties en die van anderen (weinig empathie). Ook inzet en toewijding voor gemeenschappelijke activiteiten en relaties worden door de trekken beïnvloed (Ooi, 2020). Zo zijn er bepaalde studies die claimen dat deze problemen ten grondslag liggen van de subjectieve belasting en gedragsafwijking, zoals het zelfverwondend gedrag (Euler, 2021). Dit gedrag wordt, zoals hierboven reeds vermeld, gezien als een poging om emotionele stress te reguleren (Tragesser, 2007), wat wijst op de overlap tussen emotieontregeling en impulsiviteit (Fossati, 2013, 2014; Tragesser, 2009).

Daarnaast is het laag zelfbeeld een typerend kenmerk van BPS. Omwille hiervan wordt BPS vaak gezien als een identiteitsstoornis, waarbij moeilijkheden worden ervaren bij zelfsturing

(instabiliteit in doelen/waarden), verminderde empathie (moeite hebben met het herkennen van gevoelens van anderen als gevolg van interpersoonlijke overgevoeligheid) en weinig intimiteit (onstabiele en intense interpersoonlijke relaties, wantrouwen). Echter kunnen deze identiteitsproblemen nog niet gemeten worden op jonge leeftijd gezien hun identiteit nog in ontwikkeling is. Criterium A, die persoonlijkheidsdisfunctioneren en tekortkomingen in zelfwaarde/zelfbeeld in kaart brengt, wordt als voorloper gebruikt om identiteitsproblemen te beoordelen bij jongeren.

Betreffend dit zelfbeeld is Erikson (1963) de belangrijkste identiteitstheoreticus, die zich populair maakte door identiteitscrisissen te bespreken in de adolescentie. Identiteit omvat, volgens hem, rolverbintenissen, een gevoel van persoonlijke gelijkheid in de tijd en situaties, een gevoel van innerlijke macht en enige erkenning van de omgeving over de opvattingen die men over zichzelf heeft. Hij gaat ervan uit dat jongeren door een identiteitscrisis gaan in de adolescentie. Deze wordt gekenmerkt door een onevenwicht in identiteitsverwerving en identiteitsverwarring. Een goede/gezonde identiteit omvat het vermogen om een weg te kunnen kiezen, intimiteit met anderen te kunnen beleven en een plaats te vinden voor zichzelf in de samenleving. Het tegenovergestelde (identiteitsverwarring/identiteitsdiffusie) manifesteert zich in een gevoel van incoherentie, moeite hebben om zich te binden aan rollen en de neiging om eigen eigenschappen, gevoelens en verlangens te verwarren met die van anderen.

Identiteitsverstoring bij de BPS werd door verschillende onderzoekers reeds onder de loep genomen. Zo kwam Kernberg (1975) tot de conclusie dat ze moeite hebben om positieve en negatieve representaties van het zelf en anderen te integreren. Personen met BPS beschikken over afweermecanismen, zoals het zwart-witdenken, die ervoor kunnen zorgen dat ze controle blijven behouden bij de inconsistenties, een gevoel van er niet bij te horen en de innerlijke leegte (Wilkinson-Ryan, 2000). Zeigler-Hill (2006) vond evidentie dat ook bij de populatie die hoog scoort op BPS-trekken er sprake is van een onstabiel zelfbeeld.

Waar identiteit oordeelsvrij is, is dit niet het geval bij het zelfbeeld. Dat is de totale, subjectieve perceptie van zichzelf. Het is de mentale foto van de fysieke verschijning met integratie van ervaringen, verlangens en gevoelens. Het belicht het verschil tussen wie men op dit moment is en wie men graag zou willen zijn (Bailey, 2003; Maltese, 2012; Rosenberg, 1979). Het sociale (geaccepteerd en leuk bevonden worden door peers) en het fysieke zelfbeeld (perceptie van eigen lichaam) (Vossen, 2017; Shoraka, 2019) worden in deze masterproef onder dezelfde noemer geplaatst.

Vele theorieën beweren dat het behouden of verhogen van het zelfbeeld en zelfvertrouwen een basisbehoefte is (Weiten, 2021). Hoewel het een waarde is die men aan zichzelf en hun capaciteiten toeschrijft (Baumeister, 2003), is het ook gedeeltelijk afhankelijk van de evaluaties van anderen over zichzelf (Pyszczynki, 2004). In de vroege adolescentie wordt het zelfbeeld vooral beïnvloed door leeftijdsgenoten, ouders en de eigen fysieke verschijning (Hay, 1998). Naast de invloed van anderen vond Ostrov (1989) een grote impact van sekse op de manier waarop jongeren naar zichzelf kijken. Jongens vertonen over het algemeen vaak een beter zelfbeeld (Laukkanen, 2000), mogelijks omdat ze minder beïnvloedbaar zijn op vlak van hun lichaam en capaciteiten, terwijl meisjes dit wel meer zijn. Ze zijn over het algemeen gefocust op hun lichaamsbeeld en hebben vaak onzekere gevoelens ten aanzien van zichzelf, hun lichaam en hun eigen kunnen. Aangezien de studie van Ostrov (1989) reeds 30 jaar geleden afgenomen werd, is de vraag of de uitkomsten nog steeds representatief zijn indien er naar de genderidentiteit gekeken wordt.

Psychologen hebben lang geloofd dat interacties met anderen in sociale relaties het zelfbeeld kunnen beïnvloeden. Terwijl anderen eerder geloven dat het zelfbeeld het gedrag in sociale interacties beïnvloedt (Sirgy, 1982). De sociale beïnvloeding gebeurt via sociale interacties die frequenter online plaatsvinden door de alsmaar toenemende digitalisering van de samenleving. Het is relevant om deze onlinewereld verder te onderzoeken aangezien deze omwille van Covid-19 nog meer in een stroomversnelling gekomen is. Uit intercultureel onderzoek (Steinhausen, 1988) blijkt dat adolescenten veel gemeenschappelijke gevoelens, zorgen en interesses hebben en uiten die onafhankelijk van de context waarin ze zich bevinden, dus zowel face-to-face als online.

Sociale Vergelijking bij Kwetsbare Jongeren

Onderzoek suggereert dat individuen met BPS hun leven en zichzelf vaak beschrijven aan de hand van negatieve termen en emoties en dat de genoemde positieve emoties doorgaans ondergeschikt zijn (Dammann, 2011; Lazarus, 2014; Parshall, 1995; Rosenthal, 2008). Dit kan verklaard worden vanuit de perceptiebias die er heerst bij deze doelgroep (Bertsch, 2013; Kaiser, 2016). De kans is dus groter dat de aandacht besteed wordt aan sociale media-informatie die resulteert in negatieve zelfevaluatie, aangezien er een grote kans is dat neutrale en zelfs positieve sociale interacties toch als negatief ervaren worden en geïnterpreteerd zullen worden vanuit een

perspectief dat afwijzing met zich meebrengt (Lobbestael, 2016). Herhaalde blootstelling hieraan kan problemen met het zelfbeeld genereren en resulteren in instabiliteit.

Het onderzoek van Richmond (2021) was een van de eerste die de interactieve invloed bekijkt van de BPS-trekken en de sociale vergelijking op het zelfbeeld. Er werd geconcludeerd dat er alleen een significant negatief verband was tussen de trekken en het gemiddeld zelfbeeld bij jongvolwassenen met een gemiddeld tot hoog niveau van sociale vergelijking. Het belang van sociale vergelijking werd benadrukt en de impact van de soort vergelijking op het zelfbeeld werd nagegaan bij personen met verhoogde BPS-trekken.

Studies tonen aan dat mensen met hoge scores op BPS-trekken, sociale media vaker prominent aanwezig achten in hun dagelijkse routine (Liebke, 2017). Hoewel er meer spijt geregistreerd wordt bij geplaatste *posts* en er meer mensen ontvriend en geblokkeerd worden dan bij andere mediagebruikers, kan er toch een sociaal onlinenetwerk onderhouden worden. Hun sociaalmediagedrag kan getuigen van het typisch twijfelachtig patroon van aantrekken en afstoten (Dutton, 1994; Ooi, 2020). Daarnaast claimt Gil de Zúñiga (2017) dat de lage emotionele stabiliteit samengaat met het gebruiken van sociale media om hun eenzaamheid te sussen. Personen die lijden aan BPS ervaren vaak een gemis in hun contacten, wat ze willen opvullen door zich te wenden tot sociale media. De gewenste aandacht en validatie die vanuit deze online contacten voortvloeit, is wat dit gedrag in stand houdt. Het onstabiele zelfbeeld en de angst om verlaten te worden, kunnen adolescenten die hoog scoren op BPS-trekken ertoe brengen internet en/of sociale media te gebruiken als effectief middel om hun onstabiele sociale relaties te testen en zo de controle proberen te behouden.

Op sociale media zijn er twee soorten om het gebruik te omschrijven: actief en reactief. Actief sociaalmediagebruik refereert naar het ondernemen van activiteit op het platform: directe informatie-uitwisseling, conversatie voeren met de contacten, plaatsen van status-updates,... Hierbij wordt gehandeld vanuit eigen initiatief en omdat de persoon het leuk vindt om deze zaken te delen met anderen, terwijl het er bij reactief sociaalmediagebruik eerder gaat over dat de reactie uitgelokt wordt door de ander (bv. door het zien van een enthousiaste foto van een vriendin die bepaalde emoties losmaakt). Er kan dan gereageerd worden vanuit een opwelling/intense emotie die losgemaakt werd bij het zien van een post. Dit getuigt meer van het impulsieve karakter wat terug te vinden is binnen de BPS. Dit reactief gebruik gaat vaak samen met opwaartse sociale vergelijking en wordt geassocieerd met gevoelens van jaloezie en minderwaardigheid (Stockdale, 2015), wat dan op zijn beurt gelinkt kan zijn met een laag

zelfbeeld. De negatieve impact van het reactief gebruik op geestelijke gezondheid wordt gemedieerd door de (schadelijke) sociale vergelijking (Verduyn, 2021). Het reactief sociaalmediagebruik kan volgens Gardner (2012) gezien worden als een copingstrategie die bijgevolg gelinkt kan worden aan de BPS-trekken waaronder opnieuw het impulsief karakter (Algorani, 2021).

Huidige Studie

Huidige studie doet onderzoek naar sociale vergelijking binnen de link tussen BPS-trekken en zelfbeeld bij jongeren van 12 tot en met 20 jaar. De vier trekken die Morey (1991, 2003) voorschreef, worden gebruikt om BPS-trekken te onderzoeken. Affectieve instabiliteit (AI) kan beter begrepen worden als sterke emotionele reacties, stemmingswisselingen en de moeite om woede onder controle te houden. Identiteitsproblemen (IP) buigen zich over de onzekerheden omtrent belangrijke zaken in het leven, het lege gevoel en een snelle mate van verveling. Het domein van negatieve relaties (NR) wordt gekenmerkt door een geschiedenis van intense, instabiele relaties en het gevoel van bedrog door naasten. Tot slot dekt de trek zelfbeschadiging (ZB) de impulsieve lading van BPS wat vaak resulteert in negatieve consequenties zoals excessief geld uitgeven, middelenmisbruik en/of wisselende seksuele contacten, maar ook evengoed het automutileren.

Onderzoek naar BPS(-trekken) is de laatste jaren in een stroomversnelling gekomen, mede doordat het dimensioneel perspectief binnen de DSM-5 nog maar recentelijk ontwikkeld is. De meeste evidentie rond symptomen van BPS is bekomen aan de hand van studies in klinische populaties (Giesen-Bloo, 2006; Kernberg, 2003), waardoor het bestaan van trekken in de algemene populatie minder gekend is. Vandaar wil huidige studie meehelpen om BPS-trekken bij non-klinische groepen te exploreren.

Ook de minderjarige populatie blijft onderbelicht binnen dit topic. Mede doordat onder andere Coid (2006), Johnson (2000), Lenzenweger (2007) en Samuels (2002) beweren dat BPS-trekken pas tot uiting komen tussen 17 en 25 jaar en dus in voorgaande studies voornamelijk gefocust werd op meerderjarigen. Dit werd echter weerlegd (Crawford, 2009; Miller, 2008; Tackett, 2009) waardoor de jongerenpopulatie een relevante doelgroep vormt om verder te bestuderen. Zeker opdat het zelfbeeld, wat een belangrijke rol speelt bij BPS, nog in ontwikkeling is tijdens deze kritieke jaren en ze vatbaarder zijn voor sociale vergelijking (Lee,

2014). Dit heeft op hun beurt een wederkerige invloed op het (ontwikkellende) zelfbeeld (Gerber, 2018; Heinberg, 1995).

Tot slot is de online-wereld niet meer weg te denken uit het leven van jongeren. Dutton (1994) claimt dat personen die hoog scoren op BPS-trekken meer belang hechten aan sociale media wat opnieuw de relevantie van dit onderzoek, die de online emotie-regulatiestrategieën onder de loep neemt, bevestigt (Gratz, 2020). Bijkomend dateren studies die de invloed van sociale vergelijking en sociale media bestuderen vaak van voor de jaren 2000 en werden opnieuw voornamelijk uitgevoerd bij de klinische BPS-populaties (Dutton, 1994; Vollrath, 1995). Huidig onderzoek wil nagaan of deze evidentie representatief is bij een niet-klinische jongerenpopulatie en wil bestaand onderzoek rond BPS-trekken verder aansterken.

Deze masterproef toetst als **eerste onderzoeksvraag** de samenhang tussen BPS-trekken en de andere studievariabelen (zelfbeeld, sociale vergelijking, sociaalmediagebruik). Een eerste hypothese is dat er een negatieve correlatie en voorspellend verband bestaat tussen BPS-trekken en zelfbeeld omdat het één van de negen diagnostische criteria is voor deze stoornis (APA, 2013). Zeigler-Hill (2006) vond reeds evidentie dat het onstabiel zelfbeeld aanwezig is bij personen die hoog scoorden op BPS-trekken. Vervolgens wordt een positieve correlatie en voorspellend verband vooropgesteld tussen BPS-trekken en sociale vergelijking, aangezien Richmond (2021) reeds een predictief verband vond bij meerderjarige jongvolwassen vrouwen. De vraag is of dit ook teruggevonden kan worden bij de jongerenpopulatie. Specifieker zou de vergelijking vooral opwaarts van aard zijn, aangezien ze beschikken over een perceptiebias waarbij de inhouden sneller negatief geïnterpreteerd/opgemerkt en onthouden worden (Bertsch, 2013; Kaiser, 2016). Als derde hypothese is er een vermoeden van een positieve correlatie en predictief verband tussen BPS-trekken en actieve ER, echter niet zo sterk als de samenhang tussen reactieve ER op sociale media, aangezien Gardner (2012) reeds evidentie heeft gevonden tussen BPS-trekken en een reactief karakter. Tot slot gaf Morey (1991, 2003) aan bij het vertalen van de PAI-BOR vragenlijst dat BPS-trekken afnemen met de leeftijd, de vraag is of dit opnieuw terug te vinden is bij huidige steekproef.

Bij de **tweede onderzoeksvraag** wordt er gekeken naar het mediërende effect van sociale vergelijking op het verband tussen BPS-trekken en zelfbeeld. De hypothese stelt dat sociale vergelijking een deel van het verband zal kunnen verklaren. Jongeren blijken gevoeliger te zijn voor sociale vergelijking, aangezien ze hun identiteit nog aan het opbouwen zijn (Chou, 2012; Lee, 2014; Jang, 2016). Indien de objectieve maatstaven niet aanwezig zijn, worden subjectieve

standaarden gebruikt om het zelfbeeld aan te staven (Festinger, 1954). Hierdoor lijkt het plausibel dat deze sociale vergelijking een invloed zal hebben op het zelfbeeld van de jongeren. Richmond (2021) vond reeds evidentie voor een modererend effect van sociale vergelijking dat het negatief verband tussen BPS-trekken en zelfbeeld versterkte bij volwassenen en jongvolwassen vrouwen. De vraag is of sociale vergelijking, naast een versterkend verband, ook kan fungeren als verklarende factor.

Tot slot buigt de **derde onderzoeksvraag** zich over het modererende mediatie-effect van sociaalmediagebruik. De eerste hypothese stelt dat negatieve emotie-activatie het negatieve verband tussen sociale vergelijking en het zelfbeeld zal versterken. Dit vanuit het standpunt dat indien sociale vergelijking meer emoties (zoals twijfel) losmaakt bij de jongere, dit een groter effect zal hebben op de manier waarop er naar zichzelf gekeken wordt. Deze veronderstelling is deels gebaseerd op omgekeerd onderzoek van Gilbert (1995) dat aantoont dat wanneer er beseft wordt dat de mediabeelden niet realistisch zijn en geen relevante informatie inhouden over hun zelfbeeld, de negatieve effecten van sociale vergelijking ongedaan gemaakt kunnen worden. Het replicerend bewijs hiervoor is echter nog niet eenduidig (van der Deen, 2011), waardoor dit onderzoek hieraan wil bijdragen. Vervolgens worden ook de emotie-regulatiestrategieën bekeken. Er wordt geen modererend effect verwacht van actieve ER aangezien het posten vanuit eigen initiatief is (bv. het leuk vinden om verliefdheid te tonen op sociale media, het willen delen van mijlpalen,...). Het effect zal zich mogelijks vertonen bij reactieve ER. Hier worden statusupdates geplaatst als reactie op anderen/ter coping voor eigen emoties.

Methode

Participanten en Procedure

Huidige studie baseert zich op een steekproef van 871 jongeren van 12 tot en met 20 jaar (58.90% meisjes, M leeftijd = 15.81, SD = 2.64, bereik = 12-20 jaar). 89.10% van de jongeren gaf aan actief te zijn op sociale media en 66.90% rapporteerden tussen één en zes hechte vrienden te hebben (M = 4-6; 37.80%). De helft van de steekproef (56.40%) gaf aan dagelijks contact te hebben met deze hechte vrienden. De vragenlijst werd door vier masterproefstudenten verspreid via sociale media (Facebook, Instagram en Linked-In) en per e-mail verstuurd naar enkele leerkrachten. Vooraf werd door de participanten een online *informed consent* getekend. De dataverzameling werd goedgekeurd door de ethische commissie van de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de Universiteit Gent (2007/21).

Meetinstrumenten

Sociaalmediagebruik: Emotie-Activatie en -Regulatie

De emotionele activatie en regulatie bij het gebruik van sociale media werd bevraagd aan de hand van een eigen gecreëerde vragenlijst, bestaande uit 25 items en gescoord op een 5-punten Likertschaal gaande van één (helemaal oneens) tot vijf (helemaal eens). De vragenlijst is verdeeld in drie subschalen die emotie-activatie en -regulatie via sociale media meten. Een eerste subschaal 'emotie-activatie' bestaat uit zes items (bv. 'Bij het gebruik van sociale media heb ik het gevoel dat mijn vrienden een leuker leven hebben dan ik') en heeft een acceptabele interne betrouwbaarheid ($\alpha = .67$). De tweede subschaal 'actieve ER' bestaat uit acht items (bv. 'Ik vind het leuk om mijn blijdschap via sociale media te posten') met een goede interne betrouwbaarheid ($\alpha = .71$). De laatste subschaal 'reactieve ER' bestaat uit elf items (bv. 'Blijje *posts* van anderen zorgen er voor dat ik beslis om zelf ook iets leuk te plannen') en met een goede interne betrouwbaarheid ($\alpha = .73$). Ook de globale interne consistentie van deze vragenlijst binnen deze sample is goed ($\alpha = .83$).

Personality Assessment Inventory-Borderline-features (PAI-BOR; Morey, 1991)

BPS-trekken werden gemeten aan de hand van de PAI-BOR (Morey, 1991), bestaande uit 24 items verdeeld over vier subschalen en werd gescoord op een 4-punten Likertschaal van één (helemaal oneens) tot vier (helemaal eens). Deze Engelstalige vragenlijst, ontwikkeld door Morey (1991), werd in 2004 naar het Nederlands vertaald en goedgekeurd. De eerste subschaal 'affectieve instabiliteit' bestaat uit zes items (bv. 'Mijn stemming kan plots veranderen'). De tweede subschaal 'identiteitsproblemen' bestaat ook uit zes items (bv. 'Mijn idee over mezelf wisselt vaak'). De derde subschaal 'negatieve relaties' heeft ook zes items (bv. 'Ik heb woelige relaties gehad') met een acceptabele interne betrouwbaarheid. Tot slot heeft de vierde subschaal 'zelfbeschadiging' ook zes items (bv. 'Soms doe ik dingen zo impulsief dat ik in de problemen raak'). Alle subschalen hebben een acceptabele tot goede cronbach's alpha ($\alpha = .62-.72$). De interne consistentie van de Nederlandse versie bij deze steekproef heeft een Cronbach's alpha van .86.

Iowa-Netherlands Comparison Orientation Scale (INCOM; Gibbson, 1999; Buunk 2006)

Sociale vergelijking werd gemeten door middel van het voorleggen van elf statements die gescoord werden op een 5-punten Likert-schaal en hebben een acceptabele interne

betrouwbaarheid binnen deze doelgroep ($\alpha = .86$). De items buigen zich over twee aspecten van sociale vergelijking (Festinger, 1954; Gibbson, 1999) namelijk: het vergelijken van bekwaamheid (bv. ‘Ik vergelijk mijzelf vaak met anderen wat betreft hetgeen ik in het leven bereikt heb’) en de vergelijking met de mening van anderen (bv. ‘Als ik wil weten hoe goed ik iets heb gedaan, ga ik na hoe anderen het ervan af hebben gebracht’). In eerder onderzoek, waarin deze twee uitingen van sociale vergelijking samengenomen werden, werden items op deze maten met elkaar opgeteld om een index van de algemene eigenschap te bekomen. Dit wordt ook in deze studie zo gedaan.

Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES; Rosenberg, 1965)

De Rosenberg Self-Esteem Scale is het meest gebruikte instrument om het globale zelfbeeld te meten. Aan de hand van tien items werd dit bij de jongeren bevroegd (bv. ‘Over het algemeen ben ik tevreden met mezelf’) en werd gescoord op een 5-punten Likertschaal. Zowel de positieve als negatieve gevoelens tegenover zichzelf werden gemeten. De RSES heeft in verschillende leeftijds-, raciale/etnische en geslachtsgroepen een goede voorspellende validiteit, test-hertestbetrouwbaarheid en interne consistentie aangetoond (Rosenberg, 1965; Schmitt, 2005; Sinclair, 2010; Torrey, 2000). De interne consistentie voor deze steekproef, berekend met Cronbach’s alpha, scoort uitstekend ($\alpha = .90$).

Statistische Analyse

Alle analyses van huidig onderzoek werden uitgevoerd aan de hand van de statistische software: SPSS (Statistical Package for Social Science), versie 29. Ten eerste werden de Pearson correlaties berekend tussen alle studievariabelen. Voorts werden vier multivariate lineaire regressieanalyses uitgevoerd, met BPS-trekken (affectieve instabiliteit, identiteitsproblemen, negatieve relaties en zelfbeschadiging) als onafhankelijke, die een predictief verband onderzoeken tussen de afhankelijke variabelen: zelfbeeld, sociale vergelijking, actieve en reactieve ER op sociale media. Vervolgens werd er een hiërarchische regressie gebruikt, op basis van de process-software model 1, ontworpen door A. F. Hayes, waarbij nagegaan werd of het hoofdeffect tussen BPS-trekken en zelfbeeld deels verklaard kan worden door sociale vergelijking. Tot slot werd, door middel van modererende mediatie-analyse (process-software model 14; A. F. Hayes) de impact van sociaalmediagebruik (actieve en reactieve ER) en emotie-

activatie onderzocht op het verband tussen sociale vergelijking en het zelfbeeld als onderdeel van bovenstaand mediërend model.

Resultaten

Correlatieve Verbanden

De onderling gecorreleerde BPS-trekken lijken positief significant samen te hangen met emotie-activatie ($r = .52, p < .01$), actieve ER ($r = .41, p < .01$), reactieve ER ($r = .47, p < .01$) en sociale vergelijking ($r = .27, p < .01$). Daarnaast zijn deze trekken significant negatief gecorreleerd met het zelfbeeld ($r = -.54, p < .01$). Indien BPS-trekken meer in detail bekeken worden, is het opmerkend dat zowel affectieve instabiliteit, identiteitsproblemen, negatieve relaties en zelfbeschadiging een positieve samenhang hebben met emotie-activatie, actieve en reactieve ER op sociale media (range: $r = .16, p < .01$; $r = .66, p < .01$).

Daarnaast zijn affectieve instabiliteit ($r = .26, p < .01$), identiteitsproblemen ($r = .34, p < .01$) en negatieve relaties ($r = .30, p < .01$) significant positief gecorreleerd met sociale vergelijking, terwijl zelfbeschadiging ($r = -.23, p < .01$) significant negatief samenhangt met sociale vergelijking. Aanvullend zijn al deze trekken significant negatief gecorreleerd met het algemeen zelfbeeld (range: $r = -.55, p < .01$; $r = -.22, p < .01$) gemeten door de Rosenberg Self-Esteem Scale.

Vervolgens wordt een significant positief verband teruggevonden tussen sociale vergelijking en sociaalmediagebruik ($r = .46, p < .01$), emotie-activatie ($r = .53, p < .01$), actieve ($r = .14, p < .01$) en reactieve ER ($r = .37, p < .01$). Het zelfbeeld verhoudt zich echter negatief tegenover het sociaalmediagebruik ($r = -.33, p < .01$), emotie-activatie ($r = -.43, p < .01$), actieve ($r = -.05, p < .01$) en reactieve ER ($r = -.26, p < .01$) en sociale vergelijking ($r = -.37, p < .01$).

Tot slot onthullen de resultaten dat leeftijd een significante negatieve correlatie vertoont met BPS-trekken ($r = -.11, p < .05$) en reactieve ER ($r = -.13, p < .01$) via sociale media. Daarentegen claimt de data dat de mate van sociale vergelijking ($r = .24, p < .01$) en het zelfbeeld ($r = .10, p < .05$) stijgen met de leeftijd van de jongeren. De samenvatting van de correlaties tussen de studiev variabelen worden weergegeven in Tabel 1.

Tabel 1*Correlaties tussen de Primaire Variabelen*

	1	2	2.1	2.2	2.3	2.4	3.	3.1	3.2	3.3	4
1. Leeftijd	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. BPS-trekken	-.105*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.1 Affectieve instabiliteit	-.092*	.814**	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2. Identiteitsproblemen	.017	.609**	.323**	-	-	-	-	-	-	-	-
2.3. Negatieve Relaties	.002	.770**	.580**	.340**	-	-	-	-	-	-	-
2.4. Zelfbeschadiging	-.149**	.709**	.444**	.248**	.338**	-	-	-	-	-	-
3. Sociaalmediagebruik	-.096*	.591**	.373**	.761**	.416**	.259**	-	-	-	-	-
3.1 Emotie activatie	.062	.524**	.420**	.569**	.392**	.188**	.804**	-	-	-	-
3.2. Actieve emotie-regulatie	-.079	.412**	.158**	.660**	.250**	.206**	.705**	.267**	-	-	-
3.3. Reactieve emotie-regulatie	-.125**	.472**	.294**	.584**	.319**	.265**	.854**	.531**	.537**	-	-
4. Sociale vergelijking	.240**	.273**	.257**	.337**	.298**	-.023	.456**	.530**	.136**	.373**	-
5. Zelfbeeld	.097*	-.541**	-.548**	-.224**	-.460**	-.320**	-.329**	-.429**	-.049	-.263**	-.374**

Noot. * $p < .05$, ** $p < .01$; BPS = *borderlinepersoonlijkeitsstoornis*

Predictie van Zelfbeeld, Sociale Vergelijking en Emotie-Regulatie

Om de eerste vier hypothesen te toetsen werden vier multivariate lineaire regressiemodellen opgesteld met als onafhankelijke variabele de BPS-trekken (affectieve instabiliteit, identiteitsproblemen, negatieve relaties en zelfbeschadiging), gemeten aan de hand van de PAI-BOR-vragenlijst. De resultaten van de multivariate regressieanalyses zijn in Tabel 2 terug te vinden.

Het eerste regressiemodel met zelfbeeld als afhankelijke variabele is significant ($F(4.644) = 84.51, p < .001$) en stelt dat 34% van de variantie in het zelfbeeld kan worden verklaard door affectieve instabiliteit ($\beta = -.43, t(644) = -10.52, p < .001$) en negatieve relaties ($\beta = -.17, t(644) = -4.40, p < .001$). Affectieve instabiliteit beschikt over de grootste coëfficiënt, wat getuigt van de grootste bijdrage in de verklaring van de variantie.

Vervolgens is ook het regressiemodel met sociale vergelijking als afhankelijke variabele significant ($F(4.651) = 39.23, p < .001$). Zowel affectieve instabiliteit ($\beta = .18, t(651) = 3.96, p < .001$), identiteitsproblemen ($\beta = .29, t(651) = 7.58, p < .001$), negatieve relaties ($\beta = .14, t(651) = 3.48, p < .001$) als zelfbeschadiging ($\beta = -.22, t(651) = -5.83, p < .001$) hebben een significante predicatieve waarde die sociale vergelijking kan voorspellen. In tegenstelling tot de andere trekken vertoont zelfbeschadiging ($\beta = -.22, p < .001$), een negatief effect. In zijn totaliteit kan 18.90% van de variantie in sociale vergelijking toegeschreven worden aan BPS-trekken. Aangezien de Beta coëfficiënt het grootst is voor identiteitsproblemen, zal deze het grootste deel van de variantie kunnen verklaren. Ook bij het significante model met actieve ER als afhankelijke variabele ($F(4.654) = 132.75, p < .001$), is de Beta coëfficiënt voor identiteitsproblemen het grootst ($\beta = .66, t(654) = 20.88, p < .001$) wat opnieuw wil zeggen dat dit het grootste deel van de variantie verklaart (44.50%). Daarnaast hebben affectieve instabiliteit ($\beta = -.11, t(654) = -3.07, p < .01$) en zelfbeschadiging ($\beta = .09, t(654) = 2.63, p < .01$) ook een significante, voorspellende waarde. Aangezien affectieve instabiliteit een negatieve coëfficiënt heeft, zal een toename hierin gepaard gaan met een daling van actieve ER op sociale media in plaats van een toename zoals het geval is bij identiteitsproblemen en zelfbeschadigend gedrag.

Tot slot is het model dat zich buigt over de vierde hypothese ook significant ($F(4.629) = 88.70, p < .001$). 35.70% van de variantie in het gebruik van reactieve ER op sociale media kan verklaard worden door BPS-trekken. Vooral identiteitsproblemen

Tabel 2*Resultaten van de Lineaire Regressies.*

	zelfbeeld				sociale vergelijking				actieve emotieregulatie				reactieve emotieregulatie			
	B	SE(B)	t	Sig.	B	SE(B)	t	Sig.	B	SE(B)	t	Sig.	B	SE(B)	t	Sig.
BPS-trekken	-.541	.060	-16.370	< .001	.273	.061	7.264	< .001	.412	.043	11.580	< .001	.472	.043	13.468	< .001
Affectieve instabiliteit	-.434	.051	-10.519	< .001	.181	.049	3.962	< .001	-.114	.030	-3.068	.002	.039	.035	.954	.340
Identiteitsproblemen	-.017	.054	-.488	.625	.286	.053	7.578	< .001	.655	.032	20.880	< .001	.523	.037	15.061	< .001
Negatieve Relaties	-.174	.052	-4.391	< .001	.151	.050	3.476	< .001	.060	.052	1.676	.094	.077	.036	1.942	.053
Zelfbeschadiging	-.061	.045	-1.704	.089	-.229	.043	-5.826	< .001	.086	.070	2.634	.009	.079	.031	2.181	.030

Noot. BPS = borderlinepersoonlijkheidsstoornis

($\beta = .52$, $t(629) = 15.06$, $p < .001$), maar ook de trek zelfbeschadiging ($\beta = .08$, $t(629) = 2.18$, $p < .05$) dragen hiertoe bij.

De Mediërende Rol van Sociale Vergelijking

Bij de tweede onderzoeksvraag wordt de mediërende rol van sociale vergelijking nagegaan op de relatie tussen BPS-trekken en het zelfbeeld. De analyse getuigt van een partiële mediatie opdat er zowel een significant indirect effect ($b = -.12$, $p < .05$), als een significant direct effect ($b = -.88$, $p < .05$) teruggevonden wordt. De relatie tussen BPS-trekken en zelfbeeld kan dus gedeeltelijk verklaard worden door het effect van sociale vergelijking. 11.69% van het totaal effect verloopt indirect via sociale vergelijking. De samenvatting van de mediatie-analyse wordt in Tabel 3 uitgedrukt.

Tabel 3

Het mediatie-effect van sociale vergelijking op de relatie: BPS-trekken en zelfbeeld.

	Unstd. Est (SE)	p	95% BI	std. Est	%
A pad					
BPS-trekken → sociale vergelijking	.43 (.06)	< .05	0.31, 0.55	.27	-
B pad					
Sociale vergelijking → zelfbeeld	-.27 (.04)	< .05	-0.35, -0.20	-.24	-
AB pad (indirect)					
BPS-trekken → sociale vergelijking → zelfbeeld	-.12 (.02)	< .05	-0.17, -0.07	-.06	11.69
C' pad (direct)					
BPS-trekken → zelfbeeld	-.88 (.06)	< .05	-1.00, -0.76	-.48	88.31
C pad (totaal)					
Direct + indirect	-1.00 (.06)	< .05	-1.11 -0.87	-.54	100

Noot. Unstd. Est = ongestandaardiseerde coëfficiënten; SE = standaardfouten; BI = betrouwbaarheidsinterval; std.Est = gestandaardiseerde coëfficiënten

De Modererende Rol van Sociaalmediagebruik

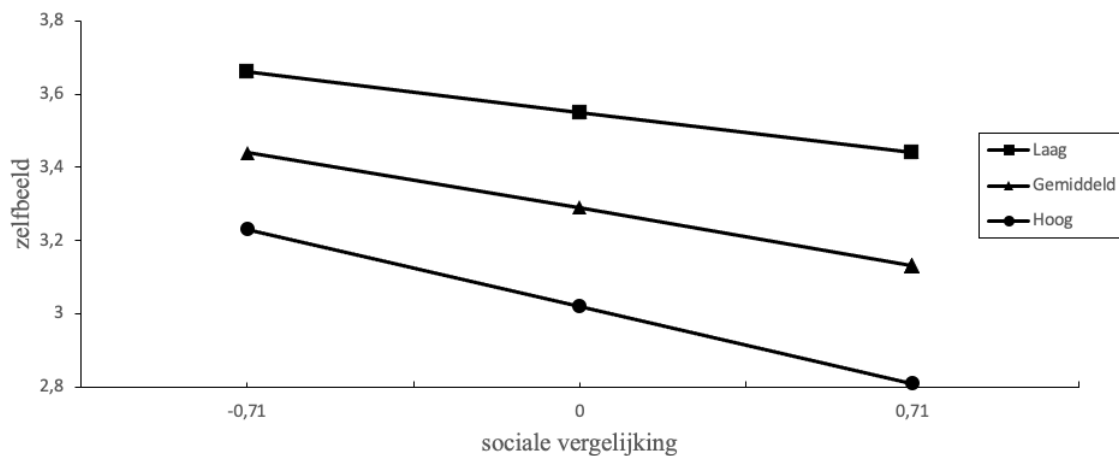
De hypothese stelt dat het effect van BPS-trekken op het zelfbeeld, gemedieerd door sociale vergelijking, gemodereerd zal worden door emotie-activatie. Hiervoor is evidentie gevonden opdat de index van de gemodereerde mediatie ($B = -.05$, 95%; $BI = [-0.10; -0.01]$, $p < .05$) significant is, aangezien 0 niet in het 95% betrouwbaarheids-

interval ligt. Concluderend heeft emotie-activatie een versterkend negatief effect, waardoor sociale vergelijking een grote invloed zal hebben op het zelfbeeld wanneer er sprake is van emotie-activatie. Specifieker is de impact van sociale vergelijking op het zelfbeeld dubbel zo sterk bij een hoge mate (effect = -0.14 , 95% BI = $[-0.22, -0.08]$) in vergelijking met een lage mate (effect = -0.07 , 95% BI = $[-0.12, -0.02]$) van emotie-activatie (Fig. 1).

Verder werd geen significant effect gevonden voor de impact van emotie-regulatiestrategieën (actieve ER: index = -0.06 , 95% BI = $[-0.13; 0.00]$, reactieve ER: index = -0.04 , 95% BI = $[-0.10; 0.02]$) op het mediërende verband tussen BPS-trekken en het zelfbeeld via sociale vergelijking. De resultaten van de modererende mediatie-analyse worden in Tabel 4 weergegeven.

Fig 1.

De mate van emotie-activatie in verhouding met sociale vergelijking en zelfbeeld.

Tabel 4*Resultaten van het modererend mediatie verband.*

	Unstd. Est (SE)	t	p	95% BI
BPS-trekken → sociale vergelijking → zelfbeeld	-.87 (.07)	-12.50	< .001	-1.00, -.73
Laag niveau van emotie-activatie	-.16 (.05)	-3.11	< .01	-.26, -.06
Hoog niveau van emotie-activatie	-.32 (.06)	-5.36	< .001	-.32, -.15
Index van de gemodereerde mediatie	-.05 (.02)	-	-	-.10, -.01
BPS-trekken → sociale vergelijking → zelfbeeld	1.08 (.07)	-16.05	< .001	-1.21, -.95
Laag niveau van actieve ER	-.20 (.05)	-4.04	< .001	-.30, -.10
Hoog niveau van actieve ER	-.35 (.05)	-6.64	< .001	-.35, -.20
Index van de actieve ER	-.06 (.03)	-	> .05	-.13, .00
BPS-trekken → sociale vergelijking → zelfbeeld	-.92 (.07)	-12.97	< .001	-1.06, -.78
Laag niveau van reactieve ER	-.89 (.03)	-	< .05	-.14, -.04
Hoog niveau van reactieve ER	-.13 (.04)	-	< .05	-.20, -.07
Index van de gemodereerde mediatie	-.04 (.03)	-	> .05	-.10, .02
	Effect	F	p	
R2 change - emotie-activatie	.01	5.94	.02	
R2 change - actieve ER	.00	4.56	.03	
R2 change – reactieve ER	.00	1.89	.17	

Noot. ER = emotie-regulatie

Discussie

Deze studie had als doel om het verband tussen BPS-trekken en zelfbeeld in kaart te brengen en daarbij de invloed van sociale vergelijking en sociaalmediagebruik te specificeren bij Nederlandstalige jongeren van 12 tot en met 20 jaar. Hiervoor werd een cross-sectioneel onderzoeksdesign vooropgesteld, dat werd uitgevoerd aan de hand van een online survey.

Over de hele wereld worden sociale mediaplatformen prominent aanwezig geacht in het dagdagelijks leven (Schmuck, 2019). Door het wijdverspreid bezit van smartphones heeft een breed scala aan demografische groepen toegang tot sociaal netwerksites op eender welke plek en op eender welk tijdstip (Lup, 2015; Smith, 2018), wat leidt tot de mogelijkheid om overal online en verbonden te zijn met anderen (Vorderer, 2016).

Volgens de recente gegevens van Pew Research Center gebruikt 72% van de volwassenen sociale media, waarbij ze voorspellen dat dit percentage bij jongeren nog groter zal zijn (Perrin, 2021). In huidige steekproef geven negen op tien (89.10%) jongeren, van 12 tot en met 20, aan actief te zijn op sociale media. Fox (2016) constateerde dat personen met BPS-trekken meer neiging hadden om zich te vergelijken met anderen op sociale media. Bij opwaartse sociale vergelijking worden gevoelens van jaloezie en onzekerheid ervaren. Door de toenemende populariteit van sociale netwerksites, zoals Instagram, Facebook, Snapchat,..., werd reeds veel onderzoek gedaan naar de effecten van sociale media op het zelfbeeld en welzijn bij (non-)klinische individuen. Naast positieve effecten zijn er heel wat studies die aantoonden dat sociaalmediagebruik een negatieve invloed heeft op het zelfbeeld en gevoel van eigenwaarde van het individu (Vogel, 2014; Wang, 2017). Volgens de studie van Ooi (2020) hechten individuen die hoog scoren op BPS-kenmerken meer waarde aan sociale media in hun sociaal gedrag en dagelijkse routine. Dit maakt dat zij een zeer relevante doelgroep zijn om de effecten van sociale media op het zelfbeeld te onderzoeken, aangezien deze doelgroep gekenmerkt wordt door een instabiel/laag zelfbeeld (Kernberg, 1975; Zeigler-Hill, 2006). Ook in huidig onderzoek is evidentie gevonden dat een laag zelfbeeld samengaat met een hoge score op BPS-trekken. Affectieve instabiliteit bleek hier de grootste voorspeller voor te zijn, wat in overeenstemming is met het onderzoek van Zeigler-Hill (2006). De trek identiteitsproblemen leek, tegen de vermoedens in, geen rol te spelen in het verband met het zelfbeeld, hoewel de omschrijving van Morey (1994): 'het lege gevoel' wel aansluit bij de definitie ervan.

Vervolgens weerspiegelen de resultaten dat er meer aan sociale vergelijking gedaan wordt bij een grote aanwezigheid van BPS-trekken (Ooi, 2020). Dit sluit aan bij eerder onderzoek dat stelt dat individuen met een laag gevoel van eigenwaarde meer focussen op zelfbedreigende aspecten van onaangename interpersoonlijke situaties (Waschull, 1996). Dit is ook in lijn met de perceptiebias die heerst bij deze doelgroep (Bertsch, 2013; Kaiser, 2016). Daarnaast gaven Buunk (2006; 2007) Gibbons (1999), Niu (2001) en Van der Zee (1994) reeds aan dat sociale vergelijking theoretisch en empirisch gekoppeld is aan een aantal BPS-trekken, waaronder interpersoonlijke en emotionele gevoeligheid, instabiliteit van het zelfbeeld,... Vandaar is het niet verbazingwekkend dat identiteitsproblemen ook in de huidige studie het grootste deel van het verband verklaren,

aangezien dit samengaat met wat Warschull (1996) beschrijft met het lage gevoel van eigenwaarde.

Wat betreft de gehanteerde ER-strategie, vertonen zowel actieve als reactieve ER een positieve samenhang met BPS-trekken. Zoals verwacht blijkt dat jongeren die hoog scoren op BPS-trekken meer reactieve ER vertonen op sociale media dan actieve. De verklaring hiervoor kan liggen in het feit dat reactieve ER in lijn ligt met het impulsief karakter van BPS(-trekken) (Gardner, 2012) en het gezien kan worden als een (impulsieve) reactie op een geïnterpreteerde bedreigende situatie.

Daarnaast werd er een partieel mediërend effect gevonden voor sociale vergelijking op het voorspellend verband van BPS-trekken op het zelfbeeld. Dit zegt dat jongeren die hoog scoren op BPS-trekken zich meer sociaal zullen gaan vergelijken met anderen, wat op hun beurt bijdraagt aan een onstabiel/negatief zelfbeeld (Kernis, 2000). Festinger (1954) claimde dat dit idealiter gebeurde op basis van objectieve standaarden. Hoewel deze niet altijd aanwezig zijn, wordt er daardoor overgestapt naar subjectieve maatstaven die ons voorgehouden worden door anderen (van der Deen, 2011). Een kanttekening hierbij is dat jongeren zich in het algemeen meer sociaal zullen gaan vergelijken (Chou, 2012; Lee, 2014; Jang, 2016) om hun zelfbeeld te helpen opbouwen en valideren (McLean, 2015). Hierdoor kan het effect misschien niet volledig toe te schrijven zijn aan BPS-kenmerken, maar ook aan de demografische variabele: leeftijd. Ook wordt opnieuw bevestigd dat BPS-trekken afnemen met een stijgende leeftijd van de respondent.

Tot slot werd de impact van het sociaalmediagebruik op de mediërende relatie ontdekt. Wanneer er bij een populatie van jongeren die hoog scoren op BPS-trekken (hevige) emoties vrijkomen tijdens het sociaal vergelijken met anderen, dan zal het negatief effect van sociale vergelijking op het zelfbeeld versterkt worden. Dit effect is sterker aanwezig wanneer er veel emoties loskomen, maar ook gemiddelde en lage activatie getuigen een impact te hebben op het negatief verband. Deze evidentie draagt bij aan het oneenduidig antwoord op de vraag of het mediabewustzijn buffert tegen de impact op het zelfbeeld (van der Deen, 2014). Tegengesteld is er geen impact van de ER-strategieën gevonden op het verband, hoewel er gedacht werd dat deze konden ingezet worden als coping mechanismen die het effect op het zelfbeeld kon dempen.

Sterktes, Beperkingen en Toekomstig Onderzoek

Er kunnen enkele sterktes van deze studie aangehaald worden. Als eerste heeft het onderzoek een relatief grote omvang in aantal participanten wat zorgt voor representatieve resultaten voor de jongerenpopulatie. Er werd gebruik gemaakt van een gevalideerde en Nederlandstalige dimensionele vragenlijst (PAI-BOR; Morey 1991). Hierbij aansluitend was het een meerwaarde dat de anonimiteit van de participanten gegarandeerd werd, om zo sociaalwenselijke antwoorden tegen te gaan. Vervolgens werd er ook aandacht gegeven aan sociale media die niet meer weg te denken is in de huidige maatschappij en zeker niet onder de jongeren.

Daarnaast werden ook enkele beperkingen opgemerkt. Hoewel de PAI-BOR een valide en betrouwbaar meetinstrument is bij de jongerenpopulatie, is deze niet initieel ontwikkeld voor deze doelgroep. In huidige studie worden de vier, door Morey (1991) vooropgestelde, BPS-trekken gebruikt, echter zijn er ook andere trekken die een meerwaarde kunnen bieden in gelijkaardig onderzoek dat peilt naar verklarende/intermediërende factoren op het zelfbeeld. Verder zal het gemoed van het moment waarop de vragenlijst ingevuld werd, deels de antwoorden beïnvloed hebben. Het gaat namelijk over een momentopname en schommelingen in de gemoedstoestand die inherent zijn aan de doelgroep. Tot slot is de grootste beperking het cross-sectioneel design opdat er geen conclusies gemaakt kunnen worden omtrent de richting van de verbanden.

Eventueel toekomstig onderzoek zou kunnen inzetten op geslachts- en leeftijdsspecifieke analyses. De invloed daarvan zou nagegaan kunnen worden op BPS-trekken en mate van sociale vergelijking. Daarnaast kan ook meer ingezoomd worden op welke emoties er loskomen tijdens het zien van sociale mediaposts en statusupdates van anderen. Op die manier kan mogelijks achterhaald worden wat de subjectieve schoonheidsidealen doen met het zelfbeeld bij deze groep. Hiervoor kunnen ook andere sociale mediakanalen gebruikt worden zoals de TikTok-app die nu zeer populair is onder jongeren. Tot slot kan er ook gekeken worden naar welke copingmechanismen het effect van sociale vergelijking op het zelfbeeld kunnen afzwakken in plaats van versterken.

Conclusie

Uit huidig onderzoek blijkt dat jongeren met hoge scores op BPS-trekken vaker een lager zelfbeeld hebben en zich meer sociaal gaan vergelijken met anderen. Het verband tussen BPS-kenmerken en zelfbeeld kan deels worden verklaard door het feit dat deze jongeren zich vaak vergelijken met subjectieve maatstaven die worden gepresenteerd door anderen, met name op sociale media. Deze sociale vergelijking kan sterke emoties opwekken bij de jongeren, die zowel positief als negatief van aard kunnen zijn. De intensiteit van deze emoties versterkt het verband tussen sociale vergelijking en een laag/negatiever zelfbeeld. Bij jongeren met hoge scores op BPS-trekken kan het vrijkomen van intense emoties tijdens het bekijken van sociale media (zoals Instagram-berichten en Facebook-updates) leiden tot een groter en negatief effect op hun zelfbeeld. Dit is een enkele effecten die bijdragen aan het effect van BPS-trekken op het (laag) zelfbeeld bij jongeren.

Referenties

- Algorani, E. B., & Gupta, V. (2021). *Coping Mechanisms*. National Library of Medicine. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK559031/>
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. (5th ed.)*. <https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425596>
- Appel, H., Gerlach, A. L., & Crusius, J. (2016). The interplay between Facebook use, social comparison, envy, and depression. *Current Opinion in Psychology, 9*, 44–49. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2015.10.006>
- Baglama, B. (2016). Evaluating the Usefulness of DSM in Diagnosing Mental Health Problems: A Review of the Literature. *Global Journal of Psychology Research: New Trends and Issues, 6*(1), 46–51. <https://doi.org/10.18844/gjpr.v6i1.475>
- Bailey, J. A. (2003). Self-image, self-concept, and self-identity revisited. *Journal of the National Medical Association, 95*(5), 383–386.
- Baumeister, R. F., Campbell, J. D., Krueger, J. I., & Vohs, K. D. (2003). Does High Self-Esteem Cause Better Performance, Interpersonal Success, Happiness, or Healthier Lifestyles? *Psychological Science in the Public Interest, 4*(1), 1–44. <https://doi.org/10.1111/1529-1006.01431>
- Bernstein, D. P. (1993). Prevalence and stability of the DSM-III-R personality disorders in a community-based survey of adolescents. *American Journal of Psychiatry, 150*(8), 1237–1243. <https://doi.org/10.1176/ajp.150.8.1237>
- Bertsch, K., Gamer, M., Schmidt, B., Schmidinger, I., Walther, S., Kästel, T., Schnell, K., Büchel, C., Domes, G., & Herpertz, S. C. (2013). Oxytocin and Reduction of Social Threat Hypersensitivity in Women With Borderline Personality Disorder. *American Journal of Psychiatry, 170*(10), 1169–1177. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.2013.13020263>

- Buunk, A. B., & Gibbons, F. X. (2006). Social comparison orientation: a new perspective on those who do and those who don't compare with others. In S. Guimond (Ed.). In *Social Comparison and Social Psychology; Understanding cognition, intergroup relations and culture*. Cambridge University Press.
- Buunk, A. P., & Gibbons, F. X. (2007). Social comparison: The end of a theory and the emergence of a field. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, *102*(1), 3–21. <https://doi.org/10.1016/j.obhdp.2006.09.007>
- Buunk, B. P., Kuyper, H., & van der Zee, Y. G. (2005). Affective Response to Social Comparison in the Classroom. *Basic and Applied Social Psychology*, *27*(3), 229–237. https://doi.org/10.1207/s15324834basp2703_4
- Chakraborty, R., & De, S. (2014). Body Image and its Relation with the Concept of Physical Self Among Adolescents and Young Adults. *Psychological Studies*, *59*(4), 419–426. <https://doi.org/10.1007/s12646-014-0268-4>
- Chanen, A. M., & McCutcheon, L. (2013). Prevention and early intervention for borderline personality disorder: current status and recent evidence. *British Journal of Psychiatry*, *202*(s54), s24–s29. <https://doi.org/10.1192/bjp.bp.112.119180>
- Chou, H. T. G., & Edge, N. (2012). “They Are Happier and Having Better Lives than I Am”: The Impact of Using Facebook on Perceptions of Others’ Lives. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, *15*(2), 117–121. <https://doi.org/10.1089/cyber.2011.0324>
- Claes, L., & Vandereycken, W. (2007). *Zelfverwonding* (1ste editie). Lannoo.

- Clark, L. A. (2007). Assessment and Diagnosis of Personality Disorder: Perennial Issues and an Emerging Reconceptualization. *Annual Review of Psychology*, 58(1), 227–257. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.57.102904.190200>
- Coid, J., Yang, M., Tyrer, P., Roberts, A., & Ullrich, S. (2006). Prevalence and correlates of personality disorder in Great Britain. *British Journal of Psychiatry*, 188(5), 423–431. <https://doi.org/10.1192/bjp.188.5.423>
- Corrigan, P. W. (2007). How Clinical Diagnosis Might Exacerbate the Stigma of Mental Illness. *Social Work*, 52(1), 31–39. <https://doi.org/10.1093/sw/52.1.31>
- Crawford, T. N., Cohen, P. R., Chen, H., Anglin, D. M., & Ehrensaft, M. (2009). Early maternal separation and the trajectory of borderline personality disorder symptoms. *Development and Psychopathology*, 21(3), 1013–1030. <https://doi.org/10.1017/s0954579409000546>
- Daley, S. E., Rizzo, C. J., & Gunderson, B. H. (2006). The Longitudinal Relation Between Personality Disorder Symptoms and Depression in Adolescence: The Mediating Role of Interpersonal Stress. *Journal of Personality Disorders*, 20(4), 352–368. <https://doi.org/10.1521/pedi.2006.20.4.352>
- Dammann, G., Hügli, C., Selinger, J., Gremaud-Heitz, D., Sollberger, D., Wiesbeck, G. A., Küchenhoff, J., & Walter, M. (2011). The Self-Image in Borderline Personality Disorder: An in-Depth Qualitative Research Study. *Journal of Personality Disorders*, 25(4), 517–527. <https://doi.org/10.1521/pedi.2011.25.4.517>
- Domes, G., Schulze, L., & Herpertz, S. C. (2009). Emotion Recognition in Borderline Personality Disorder—A Review of the Literature. *Journal of Personality Disorders*, 23(1), 6–19. <https://doi.org/10.1521/pedi.2009.23.1.6>

- Dutton, D. G. (1994). Behavioral and affective correlates of borderline personality organization in wife assaulters. *International Journal of Law and Psychiatry*, *17*(3), 265–277. [https://doi.org/10.1016/0160-2527\(94\)90030-2](https://doi.org/10.1016/0160-2527(94)90030-2)
- Erikson, E. H. (1963). *Childhood and Society* (2nd ed.). W. W. Norton & Company.
- Euler, S., Nolte, T., Constantinou, M., Griem, J., Montague, P. R., & Fonagy, P. (2021). Interpersonal Problems in Borderline Personality Disorder: Associations With Mentalizing, Emotion Regulation, and Impulsiveness. *Journal of Personality Disorders*, *35*(2), 177–193. https://doi.org/10.1521/pedi_2019_33_427
- Festinger, L. (1954). A Theory of Social Comparison Processes. *Human Relations*, *7*(2), 117–140. <https://doi.org/10.1177/001872675400700202>
- Fonagy, P., Speranza, M., Luyten, P., Kaess, M., Hessels, C., & Bohus, M. (2015). ESCAP Expert Article: Borderline personality disorder in adolescence: An expert research review with implications for clinical practice. *European Child & Adolescent Psychiatry*, *24*(11), 1307–1320. <https://doi.org/10.1007/s00787-015-0751-z>
- Fossati, A., Gratz, K. L., Maffei, C., & Borroni, S. (2013). Emotion dysregulation and impulsivity additively predict borderline personality disorder features in Italian nonclinical adolescents. *Personality and Mental Health*, *7*(4), 320–333. <https://doi.org/10.1002/pmh.1229>
- Fossati, A., Gratz, K. L., Maffei, C., & Borroni, S. (2014). Impulsivity dimensions, emotion dysregulation, and borderline personality disorder features among Italian nonclinical adolescents. *Borderline Personality Disorder and Emotion Dysregulation*, *1*(1), 5. <https://doi.org/10.1186/2051-6673-1-5>

- Fossati, A., Maffei, C., Bagnato, M., Donati, D., Namia, C., & Novella, L. (1999). Latent structure analysis of DSM-IV borderline personality disorder criteria. *Comprehensive Psychiatry*, *40*(1), 72–79. [https://doi.org/10.1016/s0010-440x\(99\)90080-9](https://doi.org/10.1016/s0010-440x(99)90080-9)
- Fox, J., Ribeiro, J. D., & Franklin, J. C. (2016). Suicide ideation and behavior among people with borderline personality disorder: A synthesis of the literature. In S. A. Claes, M. D. Fawzy, & M. K. Nock (Eds.), *The Oxford Handbook of Suicide and Self-Injury*, 491–504.
- Furnham, A., & Brewin, C. R. (1988). Social Comparison and Depression. *The Journal of Genetic Psychology*, *149*(2), 191–198. <https://doi.org/10.1080/00221325.1988.10532152>
- Gardner, K. J., Archer, J., & Jackson, S. (2012). Does Maladaptive Coping Mediate the Relationship Between Borderline Personality Traits and Reactive and Proactive Aggression? *Aggressive Behavior*, *38*(5), 403–413. <https://doi.org/10.1002/ab.21437>
- Gerber, J. P., Wheeler, L., & Suls, J. (2018). A social comparison theory meta-analysis 60+ years on. *Psychological Bulletin*, *144*(2), 177–197. <https://doi.org/10.1037/bul0000127>
- Ghaneian, S., & Rahimi, C. (2012). The Prediction Of The Type Of Mental Disorders Symptoms By Personality Traits And Perfectionism. *Journal of personality & individual differences*, *1*(2), 48–67. <https://www.sid.ir/en/journal/ViewPaper.aspx?id=417138>
- Gibbons, F. X., & Buunk, B. P. (1999). Individual differences in social comparison: Development of a scale of social comparison orientation. *Journal of Personality*

and Social Psychology, 76(1), 129–142. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.76.1.129>

Gil de Zúñiga, H., Diehl, T., Huber, B., & Liu, J. (2017). Personality Traits and Social Media Use in 20 Countries: How Personality Relates to Frequency of Social Media Use, Social Media News Use, and Social Media Use for Social Interaction. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 20(9), 540–552. <https://doi.org/10.1089/cyber.2017.0295>

Gilbert, D. T., Giesler, R. B., & Morris, K. A. (1995). When comparisons arise. *Journal of Personality and Social Psychology*, 69(2), 227–236. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.69.2.227>

Granberg, K., & Armelius, K. (2003). Change of self-image in patients with neurotic, borderline and psychotic disturbances. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 10(4), 228–237. <https://doi.org/10.1002/cpp.371>

Gratz, K. L., Richmond, J. R., Edmonds, K. A., Rose, J. P., & Tull, M. T. (2020). Integrating Social Comparison into the Understanding of Emotion Regulation in Borderline Personality. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 39(8), 727–760. <https://doi.org/10.1521/jscp.2020.39.8.727>

Gunderson, J. G. (2007). Disturbed Relationships as a Phenotype for Borderline Personality Disorder. *American Journal of Psychiatry*, 164(11), 1637–1640. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.2007.07071125>

Hay, I., Ashman, A. F., & Van Kraayenoord, C. E. (1998). The Influence of Gender, Academic Achievement and Non-school Factors Upon Pre-adolescent Self-concept. *Educational Psychology*, 18(4), 461–470. <https://doi.org/10.1080/0144341980180407>

- Heinberg, L. J., & Thompson, J. K. (1995). Body Image and Televised Images of Thinness and Attractiveness: A Controlled Laboratory Investigation. *Journal of Social and Clinical Psychology, 14*(4), 325–338.
<https://doi.org/10.1521/jscp.1995.14.4.325>
- Hepp, J., Lane, S. P., Wycoff, A. M., Carpenter, R. W., & Trull, T. J. (2018). Interpersonal stressors and negative affect in individuals with borderline personality disorder and community adults in daily life: A replication and extension. *Journal of Abnormal Psychology, 127*(2), 183–189.
<https://doi.org/10.1037/abn0000318>
- Hutsebaut, J., & Hessels, C. J. (2017). Klinische stadiëring en vroege interventie bij borderlinepersoonlijkheidsstoornissen. *Tijdschrift voor psychiatrie, 59*(3), 166–174.
- Jang, K., Park, N., & Song, H. (2016). Social comparison on Facebook: Its antecedents and psychological outcomes. *Computers in Human Behavior, 62*, 147–154.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.03.082>
- Jeung, H., & Herpertz, S. C. (2014). Impairments of Interpersonal Functioning: Empathy and Intimacy in Borderline Personality Disorder. *Psychopathology, 47*(4), 220–234. <https://doi.org/10.1159/000357191>
- Johansen, M., Karterud, S., Pedersen, G., Gude, T., & Falkum, E. (2004). An investigation of the prototype validity of the borderline DSM-IV construct. *Acta Psychiatrica Scandinavica, 109*(4), 289–298. <https://doi.org/10.1046/j.1600-0447.2003.00268.x>
- Johnson, J. G., Cohen, P., Kasen, S., Skodol, A. E., Hamagami, F., & Brook, J. S. (2000). Age-related change in personality disorder trait levels between early

- adolescence and adulthood: a community-based longitudinal investigation. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 102(4), 265–275. <https://doi.org/10.1034/j.1600-0447.2000.102004265.x>
- Jongedijk, R. A. (2001). Psychiatrische diagnostiek en het DSM-systeem een kritisch overzicht. *Tijdschrift voor psychiatrie*, 43(5), 309–319.
- Jørgensen, C. R. (2010). Invited Essay: Identity and Borderline Personality Disorder. *Journal of Personality Disorders*, 24(3), 344–364. <https://doi.org/10.1521/pedi.2010.24.3.344>
- Kaess, M., Brunner, R., & Chanen, A. (2014). Borderline Personality Disorder in Adolescence. *Pediatrics*, 134(4), 782–793. <https://doi.org/10.1542/peds.2013-3677>
- Kaiser, D., Jacob, G. A., Domes, G., & Arntz, A. (2016). Attentional Bias for Emotional Stimuli in Borderline Personality Disorder: A Meta-Analysis. *Psychopathology*, 49(6), 383–396. <https://doi.org/10.1159/000448624>
- Kernberg, O. (1975). *Borderline Conditions and Pathological Narcissism*. New York, Jason Aronson.
- Kernis, M. H., Paradise, A. W., Whitaker, D. J., Wheatman, S. R., & Goldman, B. N. (2000). Master of One's Psychological Domain? Not Likely if One's Self-Esteem is Unstable. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 26(10), 1297–1305. <https://doi.org/10.1177/0146167200262010>
- Klonsky, E. D. (2007). The functions of deliberate self-injury: A review of the evidence. *Clinical Psychology Review*, 27(2), 226–239. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2006.08.002>

- Klonsky, E. D. (2009). The functions of self-injury in young adults who cut themselves: Clarifying the evidence for affect-regulation. *Psychiatry Research, 166*(2–3), 260–268. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2008.02.008>
- Kraemer, H. C. (2007). DSM categories and dimensions in clinical and research contexts. *International Journal of Methods in Psychiatric Research, 16*(S1), 8–15. <https://doi.org/10.1002/mpr.211>
- Krueger, R. F., & Eaton, N. R. (2010). Personality traits and the classification of mental disorders: Toward a more complete integration in DSM–5 and an empirical model of psychopathology. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment, 1*(2), 97–118. <https://doi.org/10.1037/a0018990>
- Krueger, R. F., & Markon, K. E. (2014). The Role of the DSM-5 Personality Trait Model in Moving Toward a Quantitative and Empirically Based Approach to Classifying Personality and Psychopathology. *Annual Review of Clinical Psychology, 10*(1), 477–501. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-032813-153732>
- Laukkanen, E., & Pirjo Halonen, A. (2000). Construct validity of the Offer Self-Image Questionnaire in Finnish 13-year-old adolescents: Differences in the self-images of boys and girls. *Nordic Journal of Psychiatry, 54*(6), 431–435. <https://doi.org/10.1080/080394800750061423>
- Laurensen, E. M. P., Hutsebaut, J., Feenstra, D. J., Van Busschbach, J. J., & Luyten, P. (2013). Diagnosis of personality disorders in adolescents: a study among psychologists. *Child and Adolescent Psychiatry and Mental Health, 7*(1), 3. <https://doi.org/10.1186/1753-2000-7-3>

- Lazarus, S. A., Cheavens, J. S., Festa, F., & Zachary Rosenthal, M. (2014). Interpersonal functioning in borderline personality disorder: A systematic review of behavioral and laboratory-based assessments. *Clinical Psychology Review, 34*(3), 193–205. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.01.007>
- Lee, S. Y. (2014). How do people compare themselves with others on social network sites?: The case of Facebook. *Computers in Human Behavior, 32*, 253–260. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.12.009>
- Lieb, K., Zanarini, M. C., Schmahl, C., Linehan, M. M., & Bohus, M. (2004). Borderline personality disorder. *The Lancet, 364*(9432), 453–461. [https://doi.org/10.1016/s0140-6736\(04\)16770-6](https://doi.org/10.1016/s0140-6736(04)16770-6)
- Liebke, L., Bungert, M., Thome, J., Hauschild, S., Gescher, D. M., Schmahl, C., Bohus, M., & Lis, S. (2017). Loneliness, social networks, and social functioning in borderline personality disorder. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment, 8*(4), 349–356. <https://doi.org/10.1037/per0000208>
- Livesley, W. J. (2001). Conceptual and taxonomic issues. In *Handbook of Personality Disorders: Theory, research, and treatment* (pp. 3–38). NY: Guilford Publications.
- Lobbestael, J., & McNally, R. J. (2016). An Empirical Test of Rejection- and Anger-Related Interpretation Bias in Borderline Personality Disorder. *Journal of Personality Disorders, 30*(3), 307–319. https://doi.org/10.1521/pedi_2015_29_194
- Lup, K., Trub, L., & Rosenthal, L. (2015). Instagram #Instasad?: Exploring Associations Among Instagram Use, Depressive Symptoms, Negative Social

- Comparison, and Strangers Followed. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 18(5), 247–252. <https://doi.org/10.1089/cyber.2014.0560>
- Maltese, A., Alesi, M., & Alù, A. G. M. (2012). Self-esteem, Defensive Strategies and Social Intelligence in the Adolescence. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 69, 2054–2060. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.12.164>
- McLean, K. C., Syed, M., & Manago, A. M. (2015). Identity Development in the Digital Age. *The Oxford Handbook of Identity Development*. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199936564.013.031>
- Miller, A. L., Muehlenkamp, J. J., & Jacobson, C. M. (2008). Fact or fiction: Diagnosing borderline personality disorder in adolescents. *Clinical Psychology Review*, 28(6), 969–981. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2008.02.004>
- Morey, L. C. (1991). *The Personality Assessment Inventory: Professional manual*. Odessa, FL, *Psychological Assessment Resources*.
- Niu, G. F., Sun, X. J., Zhou, Z. K., Tian, Y., Liu, Q. Q., & Lian, S. L. (2001). The effect of adolescents' social networking site use on self-concept clarity: The mediating role of social comparison. *Journal of Psychological Science*, 39, 97–102.
- Nock, M. K., & Prinstein, M. J. (2004). A Functional Approach to the Assessment of Self-Mutilative Behavior. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 72(5), 885–890. <https://doi.org/10.1037/0022-006x.72.5.885>
- Ooi, J., Michael, J., Lemola, S., Butterfill, S., Siew, C. S. Q., & Walasek, L. (2020). Interpersonal Functioning in Borderline Personality Disorder Traits: A Social Media Perspective. *Scientific Reports*, 10(1). <https://doi.org/10.1038/s41598-020-58001-x>

- Ostrov, E., Offer, D., & Howard, K. I. (1989). Gender Differences in Adolescent Symptomatology: A Normative Study. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 28(3), 394–398.
<https://doi.org/10.1097/00004583-198905000-00016>
- Paris, J. (2009). The Treatment of Borderline Personality Disorder: Implications of Research on Diagnosis, Etiology, and Outcome. *Annual Review of Clinical Psychology*, 5(1), 277–290.
<https://doi.org/10.1146/annurev.clinpsy.032408.153457>
- Parshall, A. (1995). Book Review: Cognitive Behavioural Treatment of Borderline Personality Disorder. M.M. Linehan Guilford Press, 1993. *International Journal of Social Psychiatry*, 41(2), 153–154.
<https://doi.org/10.1177/002076409504100211>
- Perrin, A., & Anderson, M. (2021, 7 april). Share of U.S. adults using social media, including Facebook, is mostly unchanged since 2018. *Pew Research Center*.
<https://www.pewresearch.org/fact-tank/2021/04/07/share-of-u-s-adults-using-social-media-including-facebook-is-mostly-unchanged-since-2018/>
- Potter, N. N. (2006). What is Manipulative Behavior, Anyway? *Journal of Personality Disorders*, 20(2), 139–156. <https://doi.org/10.1521/pedi.2006.20.2.139>
- Pyszczynski, T., Greenberg, J., Solomon, S., Arndt, J., & Schimel, J. (2004). Why Do People Need Self-Esteem? A Theoretical and Empirical Review. *Psychological Bulletin*, 130(3), 435–468. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.130.3.435>
- Richmond, J. R., Edmonds, K. A., Rose, J. P., & Gratz, K. L. (2021). The interactive influence of borderline personality disorder symptoms and social comparison

- orientation on self-esteem. *Personality and Individual Differences*, 173, 110532.
<https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.110532>
- Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. NJ: Princeton University Press.
- Rosenberg, M. (1979). *Conceiving the self*. New York: Basic Books.
- Rosenthal, M. Z., Gratz, K. L., Kosson, D. S., Cheavens, J. S., Lejuez, C., & Lynch, T. R. (2008). Borderline personality disorder and emotional responding: A review of the research literature. *Clinical Psychology Review*, 28(1), 75–91.
<https://doi.org/10.1016/j.cpr.2007.04.001>
- Saulsman, L. M., & Page, A. C. (2004). The five-factor model and personality disorder empirical literature: A meta-analytic review. *Clinical Psychology Review*, 23(8), 1055–1085. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2002.09.001>
- Schmitt, D. P., & Allik, J. (2005). Simultaneous Administration of the Rosenberg Self-Esteem Scale in 53 Nations: Exploring the Universal and Culture-Specific Features of Global Self-Esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 89(4), 623–642. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.89.4.623>
- Schmuck, D., Karsay, K., Matthes, J., & Stevic, A. (2019). “Looking Up and Feeling Down”. The influence of mobile social networking site use on upward social comparison, self-esteem, and well-being of adult smartphone users. *Telematics and Informatics*, 42, 101240. <https://doi.org/10.1016/j.tele.2019.101240>
- Sharp, C. (2016). Current trends in BPD research as indicative of a broader sea-change in psychiatric nosology. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment*, 7(4), 334–343. <https://doi.org/10.1037/per0000199>

- Shoraka, H., Amirkafi, A., & Garrusi, B. (2019). Review of body image and some of contributing factors in Iranian population. *International Journal of Preventive Medicine, 10*(1), 19. https://doi.org/10.4103/ijpvm.IJPVM_293_18
- Sinclair, S. J., Blais, M. A., Gansler, D. A., Sandberg, E., Bistis, K., & LoCicero, A. (2010). Psychometric Properties of the Rosenberg Self-Esteem Scale: Overall and Across Demographic Groups Living Within the United States. *Evaluation & the Health Professions, 33*(1), 56–80. <https://doi.org/10.1177/0163278709356187>
- Sirgy, M. J. (1982). Self-Concept in Consumer Behavior: A Critical Review. *Journal of Consumer Research, 9*(3), 287. <https://doi.org/10.1086/208924>
- Skodol, A. E. (2012). Personality Disorders in DSM-5. *Annual Review of Clinical Psychology, 8*(1), 317–344. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-032511-143131>
- Skodol, A. E., Gunderson, J. G., Pfohl, B., Widiger, T. A., Livesley, W., & Siever, L. J. (2002). The borderline diagnosis I: psychopathology, comorbidity, and personality structure. *Biological Psychiatry, 51*(12), 936–950. [https://doi.org/10.1016/s0006-3223\(02\)01324-0](https://doi.org/10.1016/s0006-3223(02)01324-0)
- Smith, A., & Anderson, M. (2018, 1 maart). *Social Media Use in 2018*. Pew Research Center. Geraadpleegd op 16 april 2022, van <https://www.pewresearch.org/internet/2018/03/01/social-media-use-in-2018/>
- Steinhausen, H. C., Offer, D., Ostrov, E., & Howard, K. I. (1988). Transcultural comparisons of self-image in German and United States adolescents. *Journal of Youth and Adolescence, 17*(6), 515–520. <https://doi.org/10.1007/BF01537828>

- Stockdale, L. A., Coyne, S. M., Nelson, D. A., & Erickson, D. H. (2015). Borderline personality disorder features, jealousy, and cyberbullying in adolescence. *Personality and Individual Differences, 83*, 148–153.
<https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.04.003>
- Stoller, C. L., Offer, D., Howard, K. I., & Koenig, L. (1996). Psychiatrists' concept of adolescent self-image. *Journal of Youth and Adolescence, 25*(3), 273–283.
<https://doi.org/10.1007/bf01537385>
- Swaen, S. J., Sterk, W., & Vogelbescherming Nederland. (2003). *Leven Met Een Borderline Persoonlijkheidsstoornis*. Bohn Stafleu van Loghum.
- Tackett, J. L., Balsis, S., Oltmanns, T. F., & Krueger, R. F. (2009). A unifying perspective on personality pathology across the life span: Developmental considerations for the fifth edition of the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. *Development and Psychopathology, 21*(3), 687–713.
<https://doi.org/10.1017/s095457940900039x>
- Torrey, W. C., Mueser, K. T., McHugo, G. H., & Drake, R. E. (2000). Self-Esteem as an Outcome Measure in Studies of Vocational Rehabilitation for Adults With Severe Mental Illness. *Psychiatric Services, 51*(2), 229–233.
<https://doi.org/10.1176/appi.ps.51.2.229>
- Tragesser, S. L., & Robinson, R. J. (2009). The Role of Affective Instability and UPPS Impulsivity in Borderline Personality Disorder Features. *Journal of Personality Disorders, 23*(4), 370–383. <https://doi.org/10.1521/pedi.2009.23.4.370>
- Tragesser, S. L., Solhan, M., Schwartz-Mette, R., & Trull, T. J. (2007). The Role of Affective Instability and Impulsivity in Predicting Future BPD Features. *Journal*

of Personality Disorders, 21(6), 603–614.

<https://doi.org/10.1521/pedi.2007.21.6.603>

- Trull, T. J., Jahng, S., Tomko, R. L., Wood, P. K., & Sher, K. J. (2010). Revised NESARC Personality Disorder Diagnoses: Gender, Prevalence, and Comorbidity with Substance Dependence Disorders. *Journal of Personality Disorders*, 24(4), 412–426. <https://doi.org/10.1521/pedi.2010.24.4.412>
- Van de Ven, N. (2015). Envy and admiration: emotion and motivation following upward social comparison. *Cognition and Emotion*, 31(1), 193–200. <https://doi.org/10.1080/02699931.2015.1087972>
- van der Deen, F. S., A. Schwinghammer, S. A., & Verkooijen, K. T. (2011). De invloed van geïdealiseerde mediabeelden op het zelfbeeld van jonge meisjes. *Tijdschrift voor Communicatiewetenschap*, 39(3). <https://doi.org/10.5117/2011.039.003.090>
- Van der Zee, K. I., Buunk, B. P., Sanderman, R., Botke, G., & Van den Bergh, F. (1994). The Big Five and identification–contrast processes in social comparison in adjustment to cancer treatment. *European Journal of Personality*, 13, 307–326. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1099-0984\(199907/08\)13:4<307::AID-PER342>3.0.CO;2-R](https://doi.org/10.1002/(SICI)1099-0984(199907/08)13:4<307::AID-PER342>3.0.CO;2-R)
- van Staveren, R. (2018). De patiënt met borderline-trekken. *De dokter en de patiënt met psychische problemen*, 219–229. https://doi.org/10.1007/978-90-368-2174-2_16
- Verduyn, P., Gugushvili, N., & Kross, E. (2021). The impact of social network sites on mental health: distinguishing active from passive use. *World Psychiatry*, 20(1), 133–134. <https://doi.org/10.1002/wps.20820>

- Verheul, R. (2005). Clinical Utility of Dimensional Models for Personality Pathology. *Journal of Personality Disorders, 19*(3), 283–302.
<https://doi.org/10.1521/pedi.2005.19.3.283>
- Vogel, E. A., Rose, J. P., Roberts, L. R., & Eckles, K. (2014). Social comparison, social media, and self-esteem. *Psychology of Popular Media Culture, 3*(4), 206–222.
<https://doi.org/10.1037/ppm0000047>
- Vollrath, M., Torgersen, S., & Alnæs, R. (1995). Personality as long-term predictor of coping. *Personality and Individual Differences, 18*(1), 117–125.
[https://doi.org/10.1016/0191-8869\(94\)00110-e](https://doi.org/10.1016/0191-8869(94)00110-e)
- Vorderer, P., Krömer, N., & Schneider, F. M. (2016). Permanently online – Permanently connected: Explorations into university students’ use of social media and mobile smart devices. *Computers in Human Behavior, 63*, 694–703.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.05.085>
- Vossen, H. G. M., Koutamanis, M., & Walther, J. B. (2017). An experimental test of the effects of online and face-to-face feedback on self-esteem. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace, 11*(4).
<https://doi.org/10.5817/cp2017-4-1>
- Wang, J. L., Wang, H. Z., Gaskin, J., & Hawk, S. (2017). The Mediating Roles of Upward Social Comparison and Self-esteem and the Moderating Role of Social Comparison Orientation in the Association between Social Networking Site Usage and Subjective Well-Being. *Frontiers in Psychology, 8*.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.00771>
- Waschull, S. B., & Kernis, M. H. (1996). Level and Stability of Self-Esteem as Predictors of Children’s Intrinsic Motivation and Reasons for Anger.

Personality and Social Psychology Bulletin, 22(1), 4–13.

<https://doi.org/10.1177/0146167296221001>

Weiten, W. (2021). *Psychology* (11th editie). Wadsworth.

Westen, D., Waller, N. G., Shedler, J., & Blagov, P. S. (2014). Dimensions of Personality and Personality Pathology: Factor Structure of the Shedler–Westen Assessment Procedure-II (SWAP-II). *Journal of Personality Disorders*, 28(2), 281–318. https://doi.org/10.1521/pedi_2012_26_059

Widiger, T. A., & Samuel, D. B. (2005). Diagnostic categories or dimensions? A question for the Diagnostic and statistical manual of mental disorders--fifth edition. *Journal of Abnormal Psychology*, 114(4), 494–504. <https://doi.org/10.1037/0021-843x.114.4.494>

Widiger, T. A., & Trull, T. J. (2007). Plate tectonics in the classification of personality disorder: Shifting to a dimensional model. *American Psychologist*, 62(2), 71–83. <https://doi.org/10.1037/0003-066x.62.2.71>

Widiger, T., & McCabe, G. (2020). The Alternative Model of Personality Disorders (AMPD) from the Perspective of the Five-Factor Model. *Psychopathology*, 53(3–4), 149–156. <https://doi.org/10.1159/000507378>

Wilkinson-Ryan, T. (2000). Identity Disturbance in Borderline Personality Disorder: An Empirical Investigation. *American Journal of Psychiatry*, 157(4), 528–541. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.157.4.528>

Zeigler–Hill, V., & Abraham, J. (2006). Borderline Personality Features: Instability of Self–Esteem and Affect. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 25(6), 668–687. <https://doi.org/10.1521/jscp.2006.25.6.668>